

[10:51:32] Zdenička: Stavějte bez nás.  
 [10:53:44] Václav: A v kolik asi přijedete? Stihneme vyzkoušet ten pochod?  
 [10:57:43] Zdenička: Myslím, že hysterie jsme si dost užili ve Volyni 😊 Měli bychom dorazit do hodiny.

**Později...**

[12:32:29] Jakub: V kolik hodin je vítání na schodech? Ví to někdo?  
 [12:45:35] Václav: Ve čtyřicet  
 [12:45:41] Václav: Na dvě

**Ještě později... během představení**

[14:18:31] Jakub: Štefiku, máme pocit, že to je podsvícený.  
 [14:18:35] Jakub: Vyříd jim to  
 [14:22:51] Štefík: Hrozně melete, občas vám není rozumět

**Ještě více později...**

[23:55:29] Majda: Chomutov doma 🙌  
 [23:56:03] Zdenička: Hronov v hospodě.  
 [23:59:43] Václav: V udrně 🙌

**Úplně nejpozději...**

**Sobota 5. 8. 2023**

[1:47:27] Václav: posílá fotku



**Starý pán, čumil a velké přátelství**



Slavnou jednoslovnou trilogii po *Saturninovi* a *Kryse* včera završili klasáci *Kuchyní*. Hru podle norského filmu *Povídky z kuchyně* zasloučenoval Vašek Polda s čistě mužským obsazením - o divácký zážitek se zasloužili Honza Milota, Honza Valta, Honza Škach a Honza Jakub Hrbek.

*Kuchyně* začala povědomě podobně jako středně *Pozor, natáčíme!* Diváci tentokrát nebyli komparzem, nýbrž svobodnými postaršími pány, kteří se mají v malém norském městečku účastnit štydenního pozorovacího výzkumu nejmenované švédské nábytkářské firmy.

Jedním z postarších pánů je také Honza Milota, a tak se v jeho kuchyni stane čumilem právě Jakub Hrbek. Ač nesmějí, začínou se spolu po chvíli bavit a začne vznikat nové přátelství. Nenesou to dobře stávající kamarád Honza Škach a nelíbí se to ani vedoucímu výzkumu Honzovi Valtovi, a tak čumila propustí, což vede ke smutnému konci.

Ačkoli se Klas touto hrou na první příčku v diváckém hlasování nevyšplhal, zůstává na první pozici. Hádejte, kdo bude příští rok na pivních podtáčcích!

**„Když herec na jevišti přestane hrát, ale začne tam existovat, to je dotek divadla“**

*rozhovor s hercem, předsedou a majitelem Klasu Honzou Milotou*

**Honzi, jak se stalo, že se mladý muž ze Seče na Plzeňsku ocitl v Klášterci?**

Stalo se to v roce 1972 a přivedl mě sem v podstatě únik. Měl jsem těsně po konci vojny a věděl jsem, že můj osud je mým tatínkem striktně připraven - měl jsem se stát horizontkárem ve Škodovce. Fabrika nebyla pro mě. Už jsem tam měl podepsanou smlouvu a nebylo úplně jednoduché rozvázat pracovní poměr, výpovědní doba trvala tři čtvrtě roku.

Výstavba tušimické elektrárny měla jakýsi vládou organizovaný nábor a bylo možné tam během 14 dnů nastoupit. Nastoupil jsem jako řidič k podniku Armabeton 03 Kadaň. Shodou okolností ve stejné době vypadal „papalášský řidič“, takže jsem se stal osobním řidičem ředitele výstavby tušimické dvojky. Pamatuji si, že jsem jezdil Škodou 1202 a od té doby jsem se stal trochu protekcčním zaměstnancem. Řidičem všeho, co mělo kola, jsem byl všehovšudy 24 let.

**Klášterečáci si tě také pamatují jako redaktora místního televizního studia TV Focus...**

Armabeton šel krátce po revoluci do kytíček a já spolu s ním. Šel jsem do ZKL kalit kuličky a kroužky. V kabelovce jsem nejdřív na vedlejší dělal takové komentáře v pozadí, po 3 letech u ZKL jsem se stal redaktorem na plyný úvazek. Do kabelovky jsem se dostal už díky divadlu, chtěli někoho, kdo umí trochu mluvit a zvládá základy artikulace a tak podobně.

**Souběžně s tím vším se ale psala už i tvá divadelní historie. Příští rok už tomu bude 50 let od chvíle, kdy ses velmi vtipně dostal k divadlu**

*(pozn. redakce: doporučujeme si příslušnou pasáž načíst v knize Začalo to Belinkem). Věnoval ses divadlu už předtím v Seči?*

Ne, to úplně ne. Moje maminka hrávala ve vesnickém ochotnickém souboru a já jsem jako malé dítě byl na několika zkouškách, ale nemyslím si, že by mě to nějak poznamenalo. Navíc po příchodu nového pana řidičího byl zákaz ratolesti na zkoušky vodit.

**Tak to nevím, jak by si takový pan řidičí poradil s Klasem. V posledních letech jsou zkoušky s dětmi naprosto normální.**

U nás by spáchal sebevraždu (smích).

**Takže jsi v roce 1975 vstoupil do Klasu.**

Ještě to nebyl Klas, ale Divadelní kroužek při Kulturním domě. Moje první hra byla *Slavný muž ze Sing-sing*.

**Pověz mi, jak se stalo, že náš soubor začal spolupracovat s Pavlem Fialou? Připomenu čtenářům, že Pavel Fiala založil Kladivadlo, které bylo předchůdcem úspěšného ústeckého Činoherního studia.**

Ve svých divadelních začátcích jsem se seznámil s Vlastou Fridrichem, který si nechal říkat Frigo. Ten hrál v divadle Pavla Fialy na výstavě v Praze. Klas v té době stál na bodu mrazu, protože jsme neměli ani hru, na které bychom mohli pracovat, ale ani režiséra. V DILII jsme s Pepikem Skotkem vybrali text ke hře *Mirandolina*. Potkal jsem náhodou v Chomutově Friga a zeptal jsem se ho, zda by u nás nechtěl režisovat.

**Cesta do minulosti prostřednictvím dobových plakátů**



**Nezapomeňte nás sledovat také na našich sociálních sítích**

**Facebook - DS KLAS  
 Instagram - @ds.klas**

**Žňoviny pro vás připravili: Jakub Hrbek, Miroslav Nyklíček, Jan Valta, Štěpán Malast**



**Medailonek**

Jan Milota (\*1951) se divadlu věnuje už od roku 1975. V našem okrese si jej každý vybaví jako prvního představitele císaře Karla IV. v rámci Císařského dne.

Podstatnou část svého profesního života byl řidičem z povolání, pracoval ale také jako redaktor TV Focus či správce Františkánského kláštera v Kadani.

Na Žňinách je letos k vidění jako Isak v *Kuchyni* a dědeček v *Saturninovi*. Republiku před lety objel křížem krážem s monodramatem *Příliš hlučná samota*.



## „Když herec na jevišti přestane hrát, ale začne tam existovat, to je dotek divadla“

Kromě *Mirandoliny* s námi zpracoval ještě *Třešňovou alej*, kterou napsal právě Pavel Fiala pro Semafor. Pozval ho na premiéru a ten večer jsme Fialu jako soubor zaujali. Nabídl nám, že by nám mohl udělat hlubší rozbor a že by nám mohl poradit, jak s *Třešňovou* pracovat dál.

Sešli jsme se za nějakou dobu na víkend v kulturáku v Mašově, tam jsme s Fialou hru rozebírali, až se najednou stalo, že Fiala začal režirovat. Frigo to nenesl psychicky dobře a ještě ten večer se opil v místní hospodě. Tahle situace vedla k velkému rozkolu souboru - jedna část souboru uznávala Frigovo pojetí, druhá zase to Fialovo. Odehráli jsme ještě jedno představení a rozpadli jsme se, byť šlo o vynikající a úspěšnou hru.

### Fiala pro Klas napsal hned dvě úspěšné hry - Bistro aneb Nesmrtelní a Dandého. Jak k tomu došlo?

Myslím, že už v Mašově nám říkal, že má pár nápadů a pokud bychom souhlasili, tak že by pro nás rád něco napsal. *Bistro* jsme hráli 11 let, pro Klas šlo o o velice úspěšnou spolupráci.

Prostřednictvím Pavla Fialy jsme ale poznali další profiky, což nás do budoucna hodně formovalo: choreografa Dušana Müllera, úžasného muzikanta Milču Krejčíka, skladatele Mítu Denčeva. Za 7 let spolupráce s Fialou jsme vystartovali tři sta z místa na oběžnou dráhu v kvalitě, zodpovědnosti, přístupu a také sebevědomí. Svého času Fiala také prohlásil, že ho už ho nebaví dělat s profiky, chtěl pracovat už jen s amatéry.

### I ty máš za sebou pár režii...

(odpověď začíná smíchem) Ted jsi mě touhle otázkou dost zaskočil, ačkoli je logické, že se ptáš. Byl jsem „režisérem“ z nutnosti. Předchozí režiséri Zdeněk Vachata a Jarda Hodač přestali režirovat a soubor stál na místě. Režiroval jsem *Drak je drak* (1987) a *Nejkrásnější válka* (1992).

Nejsem typ dramaturga a toho, kdo by četl a hledal, neměl jsem tužadost být režisérem. A to mě právě přivedlo k Frigovi. V obou těch hrách jsem i sám hrál. Později jsem s Frantou Kaslem v Pyramidě udělal ještě hru *Mý, vrábčáci*.



Děkuju ti, Kubičku, za poklonu. Jak by se nechal definovat dotek divadla? Když herec na jevišti přestane hrát, ale začne tam existovat, to je dotek divadla.

Tu možnost jsem měl nevědomky už u *Jeppeho*, následně zcela vědomě u *Samoty* a takovou příležitost mám i nyní v *Kuchyni*.

### Máš nějaký nenaplněný herecký sen? Je nějaká role, kterou bys chtěl ještě zahrát?

Já osobně jako Honza Milota žádné tužby příliš nemám. Jako celoživotní komediant mám ale velké přání. Přál bych si, aby Klas fungoval tak, jako funguje teď. Aby hledal a nacházel správné dramaturgické a režijní cesty, aby udržoval a rozvíjel úžasný herecký potenciál souboru. Chci, aby divadlo mělo v celé společnosti daleko větší roli, než mělo doposud.

### Jak by sis přál, aby vypadal Klas při svém 100. výročí?

Chtěl bych, aby mě pozvali (*smích redaktora*). A abych já mohl to pozvání přijmout. Potkám tam Kubu Hrbka, kterému bude po 70. I Míru Nyklíčka přivezou na novém vozíku! A Zdenička je pořád kominda... Takhle bych si to uměl představit, to by mě bavilo.

Na závěr mám pro tebe malý úkol. Budu ti postupně říkat názvy posledních 13 her, v nichž jsi hrál. Celkem jsem ti jich za klasáckou historii napočítal 21. Zkus vždycky říct první slovo nebo slova, která tě napadnou.

**Drak je drak:** režie, stylizace  
**Nejkrásnější válka:** znouzectnost  
**Mirandolina:** počátek přelomu  
**Každý něco pro vlast:** retrospektiva  
**Třešňová alej:** úžasný přelom  
**Bistro aneb Nesmrtelní:** nová cesta  
**Dandé:** téměř profesionalita  
**Blade Runner:** zcela jiný žánr  
**Příliš hlučná samota:** třesk  
**Ostře sledované vlaky:** velmi dobré divadlo  
**Knězovy děti:** dobré divadlo  
**Saturnin:** úžasná komedie  
**Kuchyně:** radost



### Když se podíváš zpětně, máš nějakou nejoblíbenější roli? Hru, kterou jsi dělal úplně nejradší?

Největším mezníkem v mých začátcích byl *Jeppe z kopečku*. Tam jsem se poprvé dotkl doopravdy divadla, tam mě divadlo chytl. Další role mě obohacovaly a pomáhaly mi, až to dospělo k Hrabalovu titulu *Příliš hlučná samota*. Monodráma dostat na amatérské jeviště, to bylo něco. Ještě ke všemu se nám to docela povedlo, v Hantově jsem se našel. Oficiálně jsme se se *Samotou* poprvé jako Klas dostali na Hronov. S monodramatem! Na Hronov! Na Hantů, Hrabala a *Samotu* nemůžu zapomenout. Ublížoval bych si, kdybych snad tvrdil, že šlo o můj vrchol...

Všechny role jsem dělal docela rád. I toho kněze... „Byl jsem to já!“ (*smích*) Za něj jsem dostal cenu za herecký výkon.

Neměl bych úplně pominout roli Isaka v *Kuchyni*. Domnívám se, že postupem času i z *Kuchyně* vyleze zajímavé divadýlko. Jsem tomu nesmírně rád, je to absolutně civilní herectví. Já byl zvyklý svým přehráváním trhat kulisy a najednou pic - 40 procent textu a 60 nonverbálna.

S každou reprizou jsi podle mě civilnější a civilnější a já se vedle tebe cítím čím dál méně zastíněný a na jedné úrovni. Na začátku bylo pro mě hodně těžké vedle tebe hrát, každý jsme začínali s jiným projevem a pro mě nebyla cesta se ti vyrovnávat, protože bych to nedokázal.



## Ať si kdo chce, říká co chce

### Valeria Novotná

Pan Milota byl naprosto úžasný, bylo vidět, jak si svou roli užívá. Až mě mrazilo, jak byl skvělý. Velká gratulace.

### Jarka Ječmínková

Představení se mi líbilo, bylo to velmi zajímavé. Hodně k zamyšlení, bezvadné.

### Jana Hrbková

Ačkoli se jednalo o ne zrovna veselou hru, tak se mi divadlo moc líbilo. Oceňuji herecké výkony všech zúčastněných.

### Iveta Ferencová

Představení se nám líbilo, ale byli jsme naladěni na něco veselejšího, bohužel jsme si nepřečetli žádnou anotaci. Bylo to těžší téma, ale hezky to chlápci zahráli.

### Dagmar Longauerová

Zrovna jsem teď říkala, že se jedná snad o nejhezčí představení, které jsem kdy od Klasu viděla. Úplně mě překvapil Honzík Škach. U Honzika Miloty není co víc dodat. Opravdu se mi líbily herecké výkony a po dlouhé době jde o představení,

které mě ani na minutku nenudilo. Za mě hodně dobré.

### Libuše Suchá

Moc se mi to líbilo. Byli jsme vtaženi do děje, byl to silný zážitek.

### Zdeňka Hubálovská

Já už jsem to viděla, pěkně to bylo. Hraje tam můj vnuk.

### Honza

Bylo to dlouhé (*smích*). Ale hezké, pěkně zpracované.

### Katka Borecká

Já jsem byla moc smutná, plakala jsem, když se Isak nevrátil ze stáje, zamáčkla jsem slzičku. Moc pěkné.

### Honza Dufek

Hra nás s partnerkou oslovila už jen pro své zpracování, příběh a skvělé výkony všech čtyř herců. Byli jsme mile překvapeni melancholickým pojetím. Děkujeme za práci, kterou odvádíte na prknech, která znamenají svět.



## Konverzace z Hronova

bez svolení zúčastněných osob si dovoluujeme otisknout whatsappovou komunikaci mezi tvůrci Saturnina, toho času postoupivších na Jiráskův Hronov 2023 - redakčně kráceno

Pátek 4. 8. 2023

[8:02:07] Štefik: Scéna je na cestě

[8:14:00] Majda: Naše posádka taktéž, nálada je dobrá, už jsme probrali fotbal a teď máme politiku 😊😄

[8:30:48] Václav: Všem tedy dobrou cestu a v pořádku dojeďte. U nás je nálada taky dobrá, ale ten vyjetej olej jsem neměl pít

[9:27:34] Zdenička: Ač jsme vyrazili včas, určitě dorazíme později, chytáme jednu kolonu za druhou.

[9:44:05] Fík : posílá fotku



[9:47:41] Majda: U nás už dobrý, už jsme u divadla... Honza převyprávěl Samotu a teď vzpomíná na Fialu 😊 dojezd v 10:36

[10:23:35] Majda: Je to napínavé! Walda vypnul navigaci a jedeme podle Honzy... Vašku neboj, do představení jsme tam! 😊

[10:24:37] Václav: Majdo, umíš na WA poslat polohu?

[10:25:06] Majda: Zapla jsem Waze, klid

[10:25:31] Václav: Tobě věřím

[10:47:33] Jakub: Štefiku, co vy? 😊

[10:50:47] Štefik: posílá fotku

